

стари развалини. Разположено е между високия връх Катъгово, склоноветѣ на Сините-Камъни и конусовидния хълмъ Атанта. Послѣдното име е споменъ отъ „Малката Свѣта Гора“ или Атонъ при Сливенъ съ нѣколко мънастири. Никой отъ днешнитѣ сотирци не знае какъ и кога се е заправило заселището имъ. Знае се, напримѣръ, че частъ отъ срѣдневѣковнитѣ сотирци се поселили въ заправения слѣдъ падането на България „Новъ Сливенъ“ и че тѣ първи сѫ заправили квартала Ново-Село, който е легналъ върху разсипнитѣ на срѣдневѣковния Сливенъ. Споредъ едно прѣдание, селото Сотиря било основано отъ българскитѣ царе и то едноврѣменно съ находящия се надъ него мънастиръ Св. Петка. Първоначално това заселище се наричало Спасово, нѣщо, което твърди и Раковски („О Асѣнъ“ и т. н.), а името му Сотиря, което е прѣводъ на първото ($\Sigmaωτήρος$ =Спасъ), било дадено отъ „гърцитѣ“, когато ни покорили (1018 – 1186). Важното е още, че това Спасово е било градъ, а не село, което виждаме днесъ. (Ср. с. Сотиръ въ пловдивска окolia; села Спасова, Спасовска, Спасовци, Спасовъ-Кръстъ). Да ли името Сотиря е прѣкръстено и ако дѣ — кога именно — всичко това е тѣмно. Имената Сотиръ и Спасъ еднакво сѫ се употребляли у гърци и българи, като християнски.

Въ похвалната поема на Михаилъ Филъ, дѣто се прѣвъзнасятъ подвизитѣ на героя Михаилъ Главасъ Тарханиотъ (вѣроятно български ренегатъ), се споменува заселище $\Sigmaωτήρος πόλις$ (около 1305 г.). Тоя „Сотировъ-Градъ“, както забѣлѣзва и Иречекъ (пжт. II, 713), ще е сѫщото днешно село Сотиря.

Отъ горното се види, че турцитѣ сѫ заварили заселището Сотиря съ днешното му име.

Въ настоящия трудъ изказахме прѣдположението, че сражението между българитѣ и латинитѣ, въ дефилето край Авла, е станало въ днешния сотирски боазъ.

Имена подобни на $\Sigmaωτήρος πόλις$ сѫ $\Sigmaωτήρος πόλις$, градъ въ Мала-Азия, днесъ $\Gammaυθία$ (ср. Ioannes Zonaras III, 24), послѣ Sotiro, село въ о-въ Тасосъ, както и градъ Болгаро (ср. Perrot, arch. des missions scient I, 70).

По пжтя отъ Сливенъ за Котель, надъ селото Сотиря, се забѣлѣзватъ части отъ старъ калдаръмъ, какъвто се